

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/13/2016
Identifikačné číslo spisu:	1004111873
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1004111873.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu 1/ JUDr. C. K., H., žalobcu 2/ PharmDr. L. K., H., spoločne zastúpení advokátom JUDr. Petrom Tóthom, Bartošková 7, Bratislava, proti žalovanému JUDr. Anton Tichý, M. R. Štefánika 20, Pezinok, správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425, o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. marca 2016, č. k. 12Cbi/23/2004-506, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 1.marca 2016,č.k.:12 Cbi/23/2004-506 z r u š u j e a v e c m u v r a v i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 1. marca 2016, č. k. 12Cbi23/2004-506 rozhodol, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425, je povinný vylúčiť zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom Bratislava IV, obec R. - m.č. L., k.ú. L.,súp. č. XXXX, parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX a to:

- nebytový priestor č. 2/45, suterén o výmere 15,66 m2, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 1566/591115,
- nebytový priestor č. 2/46, suterén o výmere 15,93 m2, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 1593/591115,
- nebytový priestor č. 12-1 na G., o výmere 206,71 m2, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 20671/591115, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu zamietol. Tretím výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania v sume 1 221,-- eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 456,21 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobou podanou 30. marca 2004 sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali vylúčiť garáž č. 2/45 o výmere 15,66 m2, garáž č. 2/46 o výmere 15,93 m2, garáž č. 2/47 o výmere 15,93 m2 na L., nebytový priestor č. 12-1 na G., o výmere 206,71 m2, zapísané na LV č.

XXXX zo súpisu majetku konkurznej podstaty žalovaného. Žalobu odôvodnili tým, že predmetné garáže nadobudli do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07. 10. 2002 od spol. E., s. r. o. a nebytový priestor nadobudli do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo 7. októbra 2002 od spol. B., s. r. o. Namietali, že predmetné garáže a nebytový priestor neboli zahrnuté správcom do majetku konkurznej podstaty oprávnene, pretože uvedené nehnuteľnosti nadobudli dobromyseľne, bez vedomia akýchkoľvek právnych väd. Ich vlastnícke právo bolo rozhodnutím príslušného katastrálneho úradu právoplatným rozhodnutím o vklade, zapísané do katastra nehnuteľností.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním z 9. februára 2005 v tom zmysle, že predmetná nehnuteľnosť bola na základe absolútne neplatnej zmluvy o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 prevedená na spoločnosť K., s. r. o. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný považuje tento prvý prevod nehnuteľností za absolútne neplatný, nemôžu byť platné ani všetky následné prevody súvisiace s vlastníctvom tejto nehnuteľnosti. Absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu vidí žalovaný v tom, že právny úkon svojím obsahom a účelom obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom. Stavebné bytové družstvo Viktória ako dlžník uzatvorilo 18. júla 2001 zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka medzi veriteľmi POĽNOBANKA, a. s. a MERKURIA, a. s. v znení dodatkov, ktorou sa Stavebné bytové družstvo Viktória zaviazalo, že od podpisu zmluvy bude realizovať všetok svoj bezhotovostný platobný styk, týkajúci sa polyfunkčného objektu, výlučne cez bežný účet č. XXXXXXXX/XXXX, resp. č. ú. XXXXXXXX/XXXX. Úpadca poškodil veriteľov tým, že previedol súbor nehnuteľností na spoločnosť APROX SK, s. r. o. a za tento prevod nebola úpadcovi zaplatená žiadna odplata, a preto navrhol žalobu zamietnuť.

4. Rozsudkom č. k. 12C/172/2007-470 z 8. marca 2012 bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. 12-1 na G., o výmere 206,71m², zapísané na LV č. XXXX súdom prvej inštancie zamietnutá a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/349/2012-509 z 1. decembra 2015 bol rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 12C/172/2007-470 potvrdený ako vecne správny. Predmetom uvedeného konania bolo aj určenie vlastníckeho práva k rozostavaným garážam č. 2-58, 2-57. Uvedené garáže patrili do súboru garáží, ktorého súčasťou boli aj garáže, ktoré sú predmetom tohto konania.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4K22/03 z 24. septembra 2003 bol vyhlásený konkurz na majetok Stavebného bytového družstva Viktória. Dňa 17. februára 2004 zaradil správca konkurznej podstaty SBD Viktória do súpisu majetku aj predmetné garáže a nebytový priestor č. 12-1. Vlastníkom garáží č. 2/45, 2/46 a nebytového priestoru č. 12-1 zapísaným na LV č. XXXX sú žalobcovia 1/ a 2/ v celosti.

Dňa 18. júla 2001 uzatvorilo SBD Viktória zmluvu s veriteľmi POĽNOBANKA, a. s. a MERKURIA, a. s. Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 postúpilo SBD Viktória na spoločnosť APROX, s. r. o., práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe. Postúpené práva a povinnosti sa týkali aj predmetných garáží, ako aj nebytového priestoru č. 1 o výmere 206,71m².

Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností z 10. apríla 2002 postúpila spoločnosť APROX, s. r. o., práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe na spol. ISTROTECH, s. r. o., IČO: 35 791 144. Postúpené práva a povinnosti sa týkali nebytového priestoru č. 1 o výmere 206,71 m².

Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností z 11. apríla 2002 postúpila spoločnosť APROX, s. r. o., práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe na spol. SIVA-BA, s. r. o., IČO: 31 657 656. Postúpené práva a povinnosti sa týkali garáží č. 2/45, 2/46, 2/47.

Na základe kúpnej zmluvy zo 7. októbra 2002 došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetnej garáži č. 2/45, 2/46, 2/47 zo spol. SIVA-BA, s. r. o., na žalobcov 1/ a 2/.

Na základe kúpnej zmluvy zo 7. októbra 2002 došlo k prevodu vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. 1 o výmere 206,71 m² zo spol. ISTROTECH, s. r. o., na žalobcov 1/ a 2/ v podiele 1/3.

Všetky uvedené prevody prešli riadnym zápisovým konaním na príslušnom katastri nehnuteľností.

Súd v odôvodnení rozsudku poukázal na ust. § 39 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 1 a ods. 2, § 19 ods. 1 a ods. 2 a § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. zákona o konkurze a vyrovnaní a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

Podľa súdu skutočnosti, že na majetok úpadcu SBD Viktória bol vyhlásený konkurz, ako aj, že boli uzatvorené zmluvy o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 medzi SBD Viktória a spoločnosťou APROX SK a zmluva o postúpení práv a povinností spol. APROX SK a SIVA-BA, s. r. o., ako aj uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva garáží zo 7. októbra 2002 medzi spol. SIVA-BA, s. r. o. a žalobcom 1/ a 2/, ako aj uzavretie zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. 1 o výmere 206,71 m² zo spol. ISTROTECH, s. r. o., na žalobcov 1/ a 2/ v podiele 1/3 sú medzi účastníkmi nesporné.

Spornou v tomto konaní bola namietaná absolútna neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002, ktorou boli postúpené práva a povinnosti z SBD Viktória na spol. APROX SK, s. r. o. a tým aj neplatnosť všetkých nasledujúcich zmlúv týkajúcich sa prevodu predmetného bytu.

V rámci konania o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetku konkurznej podstaty sa súd zaoberal otázkou vlastníctva k predmetnej garáži, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba o určenie vlastníckeho práva vedená na OS Bratislava IV, ktorou sa žalovaný domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetnej garáži, bola zamietnutá z procesných dôvodov - nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na strane správcu konkurznej podstaty.

Súd posúdil zmluvu o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 ako platnú. Tieto zmluvy boli v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka uzatvorené slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, bol v nich presne určený predmet zmluvy a prejavená vôľa účastníkov takúto zmluvu uzavrieť.

Súd v odôvodnení uviedol, že je pravdou, že po uzavretí tejto zmluvy o postúpení práv a povinností, vzhľadom na reťazenie ďalších udalostí týkajúcich sa predmetnej garáže, mohli u žalovaného vzniknúť pochybnosti o platnosti predmetných zmlúv z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi. Takéto podozrenie správcu malo podľa názoru súdu viesť k podaniu žaloby, ktorou by sa správca v zákonnej lehote domáhal odporovateľnosti právnych úkonov. Takáto žaloba však zo strany správcu podaná nebola.

Podľa súdu tak neobstojí vznesená námietka absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení práv a povinností zo strany správcu z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. V konaní nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že by zmluvami o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 došlo na strane SBD Viktória a spoločnosti APROX SK ku konaniu, ktoré by obchádzalo zákon, bolo by v rozpore so zákonom alebo v rozpore s dobrými mravmi. Účastníci týchto zmlúv jasne prejavili v uvedených zmluvách svoju vôľu realizovať obchodný prípad prevodom práv a povinností k výstavbe predmetnej garáže. Skutočnosť, že tieto práva a povinnosti boli následne postúpené na ďalšie 4 spoločnosti okrem iného aj na spol. SIVA-BA, s. r. o., sama osebe ešte nemôže byť dôvodom na posúdenie týchto zmlúv ako absolútne neplatných z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu je potrebné a spravodlivé poskytnúť v tomto konaní právnu ochranu žalobcom 1/ a 2/, ktorí riadne uzavreli 8. októbra 2002 kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva garáží č. 2/45, 2/46 a kúpnu zmluvu zo 7. októbra 2002 o prevode vlastníctva k nebytovému priestoru č. 1 o výmere 206,71 m². Žalobcovia 1/ a 2/ v čase podpisu kúpnych zmlúv mohli vychádzať v otázke preukázania vlastníckeho práva len z výpisu z katastra nehnuteľností, kde boli spol. ISTROTECH, s. r. o. a spol. SIVA-BA, s. r. o., uvedení ako vlastníci. Žalobcovia 1/ a 2/ v čase podpisu kúpnych zmlúv nemohli mať reálnu vedomosť o tom, že medzi SBD Viktória a POLNOBANKOU, a. s. a MERKÚRIA, a. s., bola uzatvorená nejaká zmluva, na výpise z listu vlastníctva neboli uvedené žiadne ťarchy a nemohli teda ani pri vynaložení maximálnej obozretnosti a ostražitosti zistiť a mať vedomosť o tom, že by kupované nehnuteľnosti mohli mať právne alebo iné vady. Žalobcovia 1/ a 2/ podpísali kúpne zmluvy v dobrej viere v zápis v katastri nehnuteľností a zaplatili kúpnu cenu, čo bolo v konaní preukázané.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd posúdil namietané zmluvy o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 za platné, a vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia získali vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam na základe riadne uzavretých kúpnych zmlúv, dospel k záveru, že nadobudnutie vlastníctva žalobcami 1/ a 2/ bolo riadne preukázané.

Súd poukázal aj na uznesenie Krajskej prokuratúry Bratislava z 8. novembra 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. januára 2011, č. k. 2Kv/119/05-95, ktorým rozhodol, že trestné stíhanie obvineného A. G. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 5 Trestného zákona, ktorý bol konateľom spol. APROX, s. r. o., zastavil z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom. Z uznesenia vyplýva, že v

čase podpisu zmluvy s SBD Viktória mal konateľ spoločnosti R. G. úmysel za postúpenie práv nezaplatiť. Tento záver bol však vykonanými dôkazmi vyvrátený, pretože bolo zistené, že napriek skutočnosti, že v ďalších zmluvách o postúpení práv a povinností medzi spol. APROX a ďalšími štyrmi spoločnosťami nie je uvedená cena, táto bola dohodnutá osobitne a bola i zaplatená, o čom svedčia i pokladničné doklady, podpísané obvineným G. a konateľmi ďalších spoločností, ako i výpovede obvineného a svedkov. Vykonanými dôkazmi bola tiež potvrdená obrana G., že nemal úmysel niekoho uviesť do omylu pri podpisovaní zmlúv o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002. Tiež z vykonaného dokazovania vyplýva, že úmyslom strán, uzatvárajúcich zmluvy o postúpení práv a povinností, nebolo poškodenie SBD Viktória, resp. jej veriteľov POENOBANKY a spol. MERKÚRIA (z odôvodnenia rozsudku NSSR sp. zn. 5Obo/66/2012).

Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu SBD Viktória nepatrili úpadcovi a ani v priebehu konkurzného konania úpadca tento majetok nenadobudol, rozhodol súd vo veci tak, že v súlade s cit. ust. zákona predmetný byt vylúčil zo súpisu majetku konkurznej podstaty tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Žalobcovia 1/ a 2/ sa domáhali aj vylúčenia garáže č. 2/47 o výmere 15,93 m² zo súpisu majetku konkurznej podstaty žalovaného. Súd z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva zistil, že k uvedenej je zapísané vlastnícke právo inej osoby, a preto v tejto časti žalobu zamietol, pretože žalobcovia 1/ a 2/ nie sú v tomto konaní vo vzťahu k garáži 2/47 aktívne legitimovaní.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3, O. s. p. podľa zásady úspešnosti v konaní. Súd priznal úspešným žalobcom ich náhradu v sume 1 221,-- eur za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 456,21 eur v súlade s § 11 ods. 1 písm. a vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

6. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. marca 2016 č. k. 12Cbi23/2004-506 podal odvolanie žalovaný.

Žalovaný má za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, nesprávne vyhodnotil všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré sú obsahom súdneho spisu a ktoré boli počas pojednávania vykonané na objektívne zistenie rozhodujúcich skutočností a tým dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym záverom.

Podľa žalovaného sa súd presvedčivo nevysporiadal s posúdením absolútnej neplatnosti predmetných zmlúv o prevodoch nehnuteľností z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi a obchádzaním zákona. Poukázal aj na to, že súd v rozhodnutí nesprávne píše o zmluvách, týkajúcich sa prevodu predmetného bytu, pričom v tejto právnej veci nie je predmetom sporu žiadny byt.

Žalovaný je presvedčený, že vykonané úkony - uzatvorenie zmlúv o prevode práv a povinností konateľmi APROX a ďalšími štyrmi spoločnosťami neboli vážne a slobodné právne úkony v súlade so zákonom a dobrými mravmi, ako aj zásadami poctivého obchodného vzťahu aj preto, že títo konatelia plnili vôľu iných osôb a iba podpisovali pripravené listiny o právnych úkonoch bez toho, aby vedeli, čo je obsahom týchto právnych úkonov. Tieto skutočnosti boli v rámci dokazovania preukázané.

Podľa žalovaného nebolo úmyslom, vôľou a cieľom zúčastnených osôb odplatne previesť nehnuteľnosti APROX, ale „darovanie“ nehnuteľností štyrom spoločnostiam spôsobom tunelovania úpadcu. Spôsob a okolnosti prevodov podľa názoru žalovaného nasvedčujú, že tieto neboli iba v rozpore s dobrými mravmi, ale došlo k podvodnému konaniu.

Žalovaný poukázal, že JUDr. Pavol Zeman ako štatutár SBD Viktória zabezpečil nahradenie dovtedajšieho záložného práva k prevádzaným nehnuteľnostiam záložným právom k iným nehnuteľnostiam bez toho, aby SBD obdržalo akúkoľvek úhradu za prevedené nehnuteľnosti, čo je dôkazom toho, že od začiatku vedel, že SBD nikdy žiadnu odplatu za prevedené nehnuteľnosti neobdrží. Súd žiadnym spôsobom nehodnotil skutočnosť, že okamžite po výmaze záložného práva v katastri nehnuteľností boli tieto prevedené v rovnaký deň rovnakými zmluvami na ďalšie subjekty.

Pri uvedených úkonoch nebola prejavovaná vážna a slobodná vôľa zmluvných strán a aj z tohto dôvodu sú tieto úkony neplatné pre ich rozpor so zákonom. Je tiež neprípustné, aby zadlžený subjekt daroval celý svoj majetok tretím osobám, a to v hodnote takmer 35 miliónov Sk. Takéto nepoctivé konanie, ktoré nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi, bolo jednoznačne uzatvorenie predmetných zmlúv o prevode nehnuteľností medzi SBD Viktória a APROX.

Žalovaný poukázal aj na spôsob, akým bolo k prevádzaným nehnuteľnostiam zrušené záložné právo. Záložného práva boli zbavené nehnuteľnosti, ktoré v tom čase vlastnili spoločnosti PROFIS SECURITY,

s. r. o., SIVA-BA, s. r. o., ISTROTECH, s. r. o. a PYRA, s. r. o. Záložným právom zaťažené zostali len nehnuteľnosti vo vlastníctve PYRA, s. r. o., okrem jednej nehnuteľnosti, ktorú táto spoločnosť zastúpená JUDr. Pavlom Zemanom previedla v októbri 2002 na R. E.. Účelom tejto zámeny záložných práv bolo odťažiť predmetné nehnuteľnosti, aby uvedené spoločnosti, ktoré boli ich vlastníckmi, mohli tieto nehnuteľnosti ako čisté odplatne prevádzať na iné osoby.

Žalovaný sa nestotožňuje ani so záverom súdu, že v predmetnej veci bolo možné riešiť neplatnosť zmlúv formou odporovateľnosti právnych úkonov. Žalovaný má za to, že u absolútne neplatného právneho úkonu nemožno hovoriť o odporovateľnosti právneho úkonu, pretože tento právny inštitút možno uplatniť vtedy, ak ide o platný právny úkon.

Záverom žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 1. marca 2016 č. k. 12Cbi/23/2004-506 zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania, resp., aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobca 1/ a 2/. Uviedli, že dôvody, ktoré žalovaný uvádza v odvolaní sa systematicky opakujú vo všetkých podaniach a boli predmetom konania na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 24C/237/2007, ale aj v iných konaniach vedených na tomto súde, ako aj v rámci vylučovacích žalôb vedených na Krajskom súde v Bratislave v plnom rozsahu vyvrátené.

Uviedli, že všetky skutočnosti boli vyvrátené ako neexistujúce a nepodložené. Dodali, že už 12 rokov sú obmedzovaní na svojich vlastníckych právach podávaním žalôb zo strany SKP JUDr. Tichého, ktorý podľa ich názoru nemôže byť z hľadiska zákona od roku 2006 správcom konkurznej podstaty, keďže pre nesplnenie zákonných podmienok bol vyškrtnutý zo zoznamu správcov konkurznej podstaty vedený MS SR.

Záverom zhrnuli, že súd prvého stupňa vykonal podrobné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správne skutkovému a právne zisteniu a rozhodol správne a zákonne, dôvody odvolania sú neopodstatnené a Krajský súd v Bratislave rozhodol v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/66/2012-75.

Vzhľadom na uvedené žalobcovia 1/ a2/ navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v plnom rozsahu potvrdil a odvolanie žalovaného zamietol a priznal im náhradu trov odvolacieho konania.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací [(§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon č.160/2015 Z. z.(ďalej len “CSP”)] v spojení s ust. § 36 ods. 2 CSP po zistení, že odvolanie podala osoba oprávnená včas (§ 362 ods. 1 CSP), pričom spĺňa náležitosti v súlade s ust. § 363 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa ust. § 389 ods.1 CSP, keďže sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

9. Odvolací súd sa stotožnil s názorom odvolateľa, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s posúdením absolútnej neplatnosti predmetných zmlúv o prevodoch nehnuteľností z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi a obchádzaním zákona.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že súdu prvej inštancie neprekážalo, že vo svojom rozhodnutí uvádza, že vykonal dokazovanie aj výpisom z obchodného registra spoločnosti APROX SK, s. r. o. (str. 2 napadnutého rozsudku), následne na str. 3 tohto rozsudku ako strany v Zmluve o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 uvádza SBD Viktória a spoločnosť APREX, s. r. o. Na str. 4 napadnutého rozsudku súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že boli uzatvorené zmluvy o postúpení práv a povinností z 27. marca 2002 a 3. apríla 2002 medzi SBD Viktória a spoločnosťou APROX SK. Následne prvoinštančný súd na str. 5 poukazuje na uznesenie Krajskej prokuratúry Bratislava z 8. novembra 2010, ktorým bolo trestné stíhanie obvineného Romana Mokrého pre tr. čin podvodu, ktorý bol konateľom spoločnosti APROX, s. r. o., zastavené.

Súd prvej inštancie jednoznačne nezistil, kto bol stranou v zmluve uzatvorenej 27. marca 2002 a 3. apríla 2002, keďže z výpisu z obchodného registra je nesporné, že ako APROX SK, s. r. o., tak aj APROX, s. r. o., sú dve právnické osoby zapísané v obchodnom registri, nejedná sa o tú istú obchodnú spoločnosť.

10. Rovnako odvolací súd poukazuje, že v konaní nebolo preukázané, že došlo k úhrade odplaty zo zmluvy s SBD Viktória. V napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie (str. 5) sa konštatuje, že v ďalších zmluvách o postúpení práv a povinností medzi APROX a ďalšími štyrmi spoločnosťami nie je uvedená cena, táto bola dohodnutá osobitne a bola i zaplatená, o čom svedčia i pokladničné doklady. Základná skutočnosť, t. j., či došlo k úhrade odplaty zo zmluvy s SBD Viktória a APROX, s. r. o., na účet v tejto zmluve uvedený a v stanovenej lehote do 15. apríla 2002, zostala zo strany prvoinštančného súdu nevyriešená.

11. Odvolací súd sa stotožnil s názorom uvedeným v odvolaní, že predmetom prejednávanej a rozhodnutej žaloby nebol „predmetný byt,, (str. 5), čo robí napadnuté rozhodnutie v spojení so skutočnosťami uvedenými pod č. 9 a 10 predčasným, keďže nedostatočne zistil skutkový stav.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods.1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

13. Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) bude vo veci ďalej postupovať tak, že si vyrieši otázku, s kým uzatvorilo SBD Viktória zmluvy o postúpení práv a povinností 27. marca 2002 a 3. apríla 2002, výpisom z banky zistí, či došlo k odplate zo zmluvy o postúpení práv a povinností medzi SBD Viktória a APROX, s. r. o., resp. APROX SK, s. r. o., v súlade so zmluvným dojednaním a následne vo veci znova rozhodne, a to aj o trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1) nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písmeno a/ až n/ (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodol v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného rozhodnutia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods.1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) § 428 CSP. Dovolateľ musí byť zastúpený v dovolacom konaní advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je:
 - a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom je právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch o ochranu slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie

dovolania (§ 430 CSP).